

на Енглескый Norman, челоѡкъ отъ сѣверъ. Тѣзи челоѡци, отъ които по-голѣмата часть бѣхъ Датчани, или онѣзи, които живѣхъ по околноститѣ на туй царство, като ся бѣхъ много населили въ тѣхното отечество, което освенъ туй ие и извѣрѣдно студено, рѣшихъ да идѣтъ за да си тражѣтъ честьтъ; тѣ ся прочее накачихъ на ладии, и надойдохъ по сичкитѣ съседны царства, дѣто правехъ страшны опустошенія, челоѡцы убивахъ и опустошавахъ нивята. Когато съсипехъ нѣкоѣ странѣ, тѣ искахъ голѣмо число пары за да излѣзнатъ отъ неѣ; но едвамъ бѣхъ стигнали въ тѣхното отечество, пълни съ богатство, и тѣхнитѣ дружина поискахъ да отидѣтъ и тѣ по тѣхнѣтъ околностъ за да ся обогатѣтъ. Франца и Англия много прѣтеглихъ отъ тѣзи Норманцы, които най-напоследный край по-добрѣ отъ сичко завладахъ Францѣ, и бѣхъ обсадили градътъ Парисъ. Най-сетнѣ единъ тѣхенъ войвода, на име Ролланъ, който ся бѣше покрѣстилъ, поиска отъ Францускыя царъ Невстріѣ, която бѣше крайно завладана и токо-рѣчи не населена; и ся обрѣче на царя, ако го направи Херцогъ на тази земѣ, да забрани на дружината си да ся върщатъ въ Францѣ; защото тѣ влизахъ въ неѣ обыкновенно чрѣзъ рѣкътъ Сенѣ, която имаше устїето си въ Невстріѣ. Трѣбваше да му ся даде исканїето, и Ролланъ ся обѣща да плаща данокъ на царя отъ туй Херцогство, сирѣчь да припознава публично, че царьтъ му го бѣше далъ; и секога когато станѣше нѣкой новъ Херцогъ на Нормандіѣ, подновяше ся този данокъ. И тѣй тѣзи челоѡци отъ сѣверъ ся населихъ въ Невстріѣ, и измѣнихъ името на тази провинціѣ, та ѣ прѣнаимѣнувахъ Нормандіѣ, защото и тѣ сѣщитѣ ся наричахъ Норманди.